

PASSFR.EU

A Digital Learning Platform for Generation Z:
Passport to IFRS®

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

A Digital Learning Platform for Generation Z: Passport to IFRS®

Международен МСФО® 2 Плащане на базата на акции

Funded by the Erasmus+ Program of the European Union. However, European Commission and Turkish National Agency cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

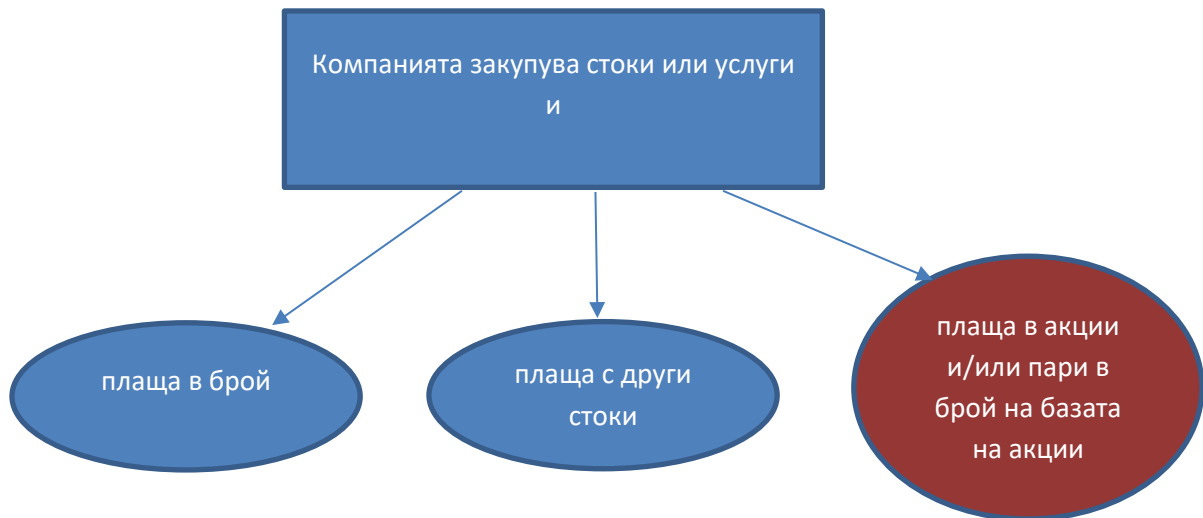
© Copyright 2021, Istanbul University

МСФО Стандарт 2 Плащане на базата на акции

ОБХВАТ И КЛЮЧОВИ ДЕФИНИЦИИ

Стандарт 2 на МСФО Плащане на базата на акции се прилага, когато компаниите плащат за стоки или услуги чрез предоставяне на акции, или права или опции за получаване на акции, или парични средства за суми, които се основават на стойността на капиталовите инструменти (вижте Фигура 1).

Фигура 1. Обхват на МСФО 2

Примери за сделки съгласно МСФО 2 включват емисии на акции в замяна на предоставяне на стоки или услуги или парични плащания (в размер, който се основава на цената на акцията) в замяна на предоставяне на стоки или услуги. Ако дадено предприятие предостави 20 акции или паричен бонус, равен на увеличението на цената на акциите на своите служители, при условие че те са останали на служба през следващите 12 месеца, транзакциите са в обхвата на МСФО 2 и са примери за транзакции, базирани на акции. Но ако предприятието плати BE 50 на своите служители, при условие че те са останали на работа през следващите 12 месеца, транзакцията е извън обхвата на МСФО 2, тъй като стойността не е свързана с цената или стойността на акциите.

МСФО 2 е сложен стандарт, който е приложим при различни обстоятелства, сред които сделките със служители представляват централна точка. Стандартът изисква признаването на транзакции с плащане на базата на акции във финансовите отчети. Следните дефиниции са ключови за разбирането и прилагането на основните принципи на МСФО (МСФО 2.Приложение А):

Споразумение за плащане на базата на акции: споразумение между предприятието (или друго предприятие от групата или

всеки акционер на което и да е образувание от групата) и друга страна (включително служител), която дава право на другата страна да получава:

а) парични средства или други активи на предприятието за суми, които се основават на цената (или стойността) на инструменти на собствения капитал (включително акции или опции за акции) на предприятието на друго предприятие от групата, или

б) капиталови инструменти (включително акции или опции за акции) на предприятието или друго предприятие от групата, при условие че са изпълнени посочените условия за придобиване, ако има такива.

Платежна транзакция на базата на акции: транзакция, при която предприятието:

а) получава стоки или услуги от доставчика на тези стоки и услуги (включително служител) в споразумение за плащане на базата на акции, или

б) поема задължение за уреждане на сделката с доставчика в споразумение за плащане на базата на акции, когато друго предприятие от групата получи тези стоки или услуги.

Плащателна транзакция на базата на акции, уредена в брой: транзакция на плащане на базата на акции, при която предприятието придобива стоки или услуги чрез поемане на задължение да прехвърли парични средства или други активи на доставчика на тези стоки или услуги за суми, които се основават на цената (или стойност) на собствения капитал инструменти (включително акции или опции за акции) на предприятието или друго предприятие от групата.

Плащателна транзакция на базата на акции, уредена със собствен капитал: платежна транзакция на базата на акции, при която предприятието:

а) получава стоки или услуги като възнаграждение за собствените си капиталови инструменти (включително акции или опции за акции), или

б) получава стоки или услуги, но няма задължение да уреди сделката с доставчика.

От тези ключови дефиниции става очевидно, че централно за МСФО 2 е придобиването на стоки и услуги, за които възнаграждението (плащането) е в собствен капитал или в пари, но със стойност, която се основава на цената на собствения капитал. Връщайки се към предишния ни пример, ако предприятието предостави 20 акции на своите служители, при условие че те са останали на работа през следващите 12 месеца, това е плащане на базата на акции, уредено със собствен капитал. Но ако предприятието отпусне парична премия, равна на увеличението на цената на акциите на своите служители, при условие че те са останали на работа през следващите 12 месеца, това е пример за плащане на базата на акции, уредено в брой.

Много от договорите за акции (като тези със служители) обхващат по-дълъг период от време и предполагат покриване на някои критерии за ефективност. Например, когато дадено предприятие предоставя опции за акции на своите служители за тяхната служба за период от време, да речем три години, получената услуга покрива три години и служителите трябва да отговарят на критериите за работа три пълни години, за да се квалифицират (т.е. придобиване на права състояние). Условията за придобиване и придобиване са два ключови термина, използвани от МСФО 2 и дефинирани по следния начин ((МСФО 2, Приложение А):

Забележка: да се превърне в право. Съгласно споразумение за плащане на базата на акции, правото на контрагента да получи парични средства, други активи или инструменти на собствения капитал на предприятието се придобива, когато правото на контрагента вече не зависи от изпълнението на каквито и да е условия за придобиване.

Условие за придобиване: условие, което определя дали предприятието получава услугите, които дават право на контрагента да получава парични средства, други активи или инструменти на собствения капитал на предприятието, съгласно споразумение за плащане на базата на акции. Условието за придобиване е или условие за услуга, или условие за изпълнение.

Период на придобиване: периодът, през който трябва да бъдат изпълнени всички определени условия за придобиване на споразумение за плащане на базата на акции.

Възобновявайки предишния пример, ако предприятието предостави 20 акции на своите служители, при условие че те са останали на работа през следващите 12 месеца, датата на споразумението е датата на предоставяне, а датата на придобиване е 12 месеца по-късно, датата, на която служителите са имали право да получат акциите. Периодът между споразумението (датата на предоставяне) и датата на придобиване (края на 12-те месеца) представлява периода на придобиване. Да си нает за 12 месеца представлява условието за придобиване.

ПРИЗНАВАНЕ И ОЦЕНЯВАНЕ

Основният принцип на МСФО 2 е, че при сделка, базирана на акции, когато предприятието получи стоки или услуги, то признава актив или разход и съответно увеличение на собствения капитал или пасив, в зависимост от вида на сделката. Фигура 2 обобщава този принцип.

Фигура 2. Критерии за признаване при сделки, базирани на акции

Продължавайки предишния пример, ако предприятието предостави 20 акции на своите служители, при условие че те са останали на служба през следващите 12 месеца, ще бъдат признати разходи за получените услуги и увеличение на собствения капитал. От друга страна, ако предприятието предостави парична премия, равна на увеличението на цената на акцията на своите служители, при условие че те са останали на служба през следващите 12 месеца, ще бъдат признати разходи за получената услуга и увеличение на пасивите.

МСФО 2 предоставя допълнителни принципи за признаване и оценяване в три случая (сценария), както обобщаваме във Фигура 3 по-долу, и ще обсъдим всеки от тях поотделно, с подробности и примери.

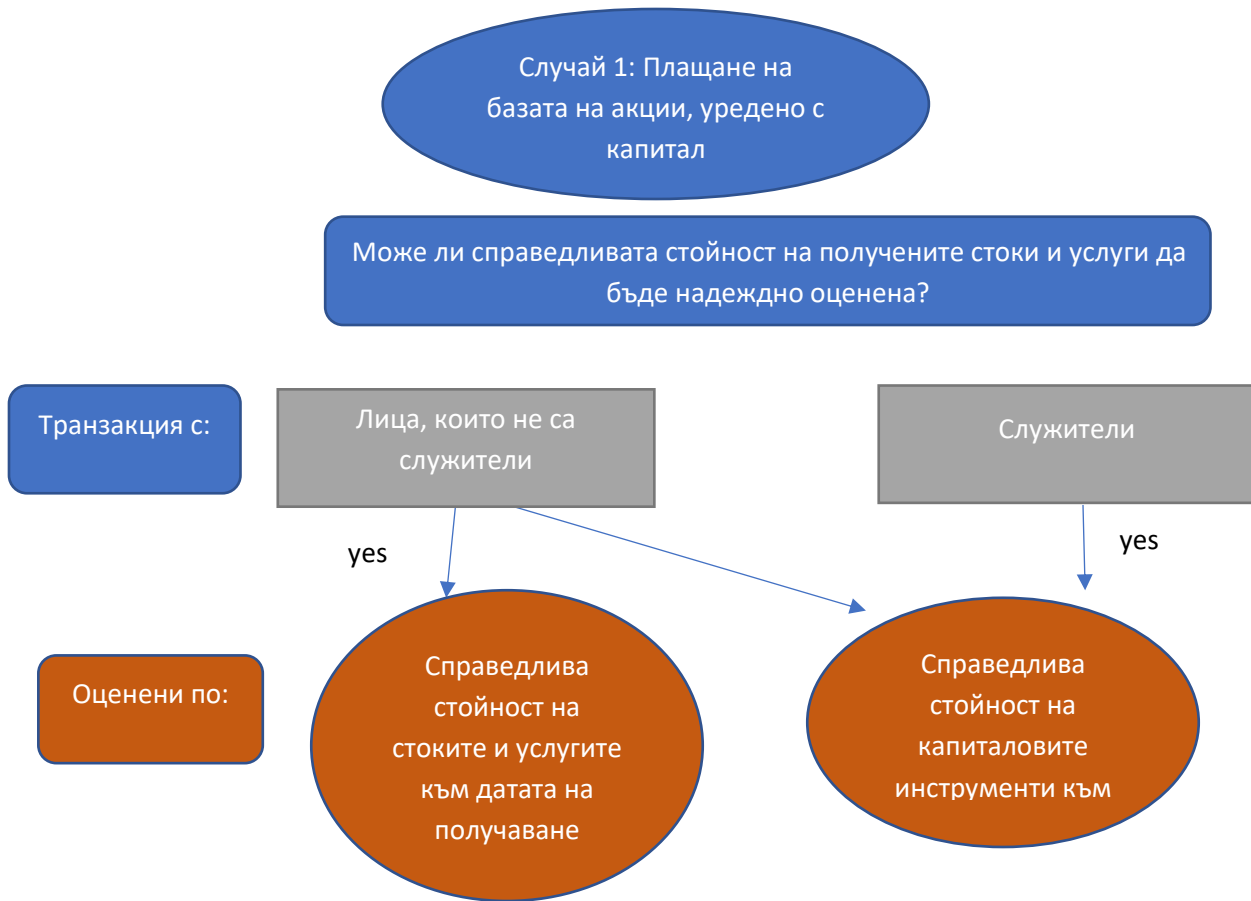
Фигура 3. Основните сценарии (случаи) в МСФО 2

За сделки с плащане на базата на акции, уредени със собствен капитал, предприятието оценява получените стоки или услуги и съответното увеличение на собствения капитал директно по справедливата стойност на получените стоки или услуги, освен ако тази справедлива стойност не може да бъде надеждно оценена. Ако предприятието не може да оцени надеждно справедливата стойност на получените стоки или услуги, предприятието измерва тяхната стойност и съответното увеличение на собствения капитал косвено, като се позовава на справедливата стойност на предоставените инструменти на собствения капитал (МСФО 2.10).

Предвид подробностите относно страните, с които предприятието взаимодейства при транзакции, базирани на акции, принципите за измерване могат да бъдат обобщени, както е показано на фигура 4:

Фигура 4. Принципи на измерване за транзакция на плащане на базата на акции, уредена с капитал

Например, предприятие се съгласява да издаде акции на адвокати в замяна на техните услуги, свързани със съдебен процес. Предприятието получава от адвокати фактура за справедливата стойност на предоставените услуги, напр. BE 20 000. Тъй като справедливата стойност на услугите може да бъде надеждно измерена, това е сумата, за която ще бъдат признати разходът (за получени услуги) и увеличението на собствения капитал.

В редките случаи, когато справедливата стойност на стоките и услугите не може да бъде надеждно оценена, предприятието прилага същите принципи като за своите транзакции със служители, които трябва да оценят справедливата стойност на инструментите на собствения капитал към датата на предоставяне. Справедливата стойност се оценява с различни финансови модели (напр. Black-Scholes, Monte Carlo и т.н.), като се вземат предвид няколко аспекта като текущата цена на акциите, очакваните дивиденди, волатилност и т.н.

Например, в началото на година 1 предприятието сключва споразумение със своите 10 мениджъри, за да им предостави по 100 опции за акции на всеки при условие да остане на служба в продължение на 3 години. Приблизителната справедлива стойност на опция за акции в началото на година 1 е BE 6 . Двама мениджъри обаче напускат предприятието през втората година. В този случай справедливата стойност на услугите, предоставени от служителите, не може да бъде

определена, тъй като те са вътрешни за предприятието. За целите на оценяването предприятието ще използва справедливата стойност на опциите за акции, определена чрез използване на финансови модели. През година 1 справедливата стойност за тригодишното споразумение е: $10 \text{ мениджъра} * 100 \text{ опции за акции всеки} * \text{ВЕ } 6 = \text{ВЕ } 6\,000$. Общата сума на разхода е ВЕ 6 000 за три години трудов стаж, което предполага сума от ВЕ 2 000 за първата година (една трета). Разход и увеличение на собствения капитал ще бъдат признати през година 1 за ВЕ 2 000 :

Дт Разходи 2,000

Кт Собствен капитал 2,000

През година 2 само 8 мениджъри остават на служба и следователно споразумението е приложимо само за тях. За 8-те мениджъри предприятието ще предостави опции за акции с обща справедлива стойност от: $8 \text{ мениджъри} * 100 \text{ опции за акции всеки} * \text{ВЕ } 6 = \text{ВЕ } 4\,800$. Стойността за две години трудов стаж е: $4\,800 * 2/3 = \text{ВЕ } 3\,200$. Тъй като ВЕ 2 000 вече са били признати през година 1, предприятието ще признае разликата ($\text{ВЕ } 3\,200 - \text{ВЕ } 2\,000 = \text{ВЕ } 1\,200$) като разход и увеличение на собствения капитал през година 2.

Дт Разходи 1,200

Кт Собствен капитал 1,200

Ако няма промени през година 3, предприятието ще признае останалите ВЕ 1 600 ($\text{ВЕ } 4\,800 - \text{ВЕ } 3\,200$, признати през първите две години) като разход и увеличение на собствения капитал.

Дт Разходи 1,600

Кт Собствен капитал 1,600

Примерът, предоставен по-горе, беше прост за разбиране на общите принципи на разпознаване и измерване. Примерите от реалния живот са по-сложни и обикновено съдържат критерии за ефективност, които могат да бъдат вътрешни (напр. увеличаване на продажбите, печалба и т.н.) или външни (напр. увеличение на цената на акциите). МСФО 2 изисква пазарните условия да включват очакваната вероятност в оценката на справедливата стойност към датата на предоставяне и да не преразглеждат своите оценки, докато стойността за вътрешни условия трябва да бъде преразгледана.

Сега разглеждаме пример за транзакции, базирани на акции, уредени със собствен капитал, със служители, с вътрешни критерии. Предприятието има 50 служители в своя отдел продажби и предоставя опции за акции на всеки при следните условия: служителите трябва да останат на работа в продължение на три години и да допринасят за увеличаване на продажбите. Ако средното увеличение на продажбите е под 5%, всеки служител получава 50 опции за акции. Ако средното увеличение на продажбите е по-високо от 5%, всеки служител получава 100 опции за акции. Справедливата стойност на опция за акции е ВЕ 30. Данните от отдела за човешки ресурси показват 20% обръщане на служителите, което води до оценка от 40 служители, които ще останат на работа до края на периода. През година 1 годишният ръст на продажбите е 4%, но през

година 2 годишният ръст на продажбите е 7%. През година 3 ръстът на продажбите е 6%, а действителният брой на служителите, които остават на работа, е 42. Сега ще приложим същите изчислителни принципи от предишните примери и ще преоценяваме на всеки край на годината справедливата стойност в Таблица 1 .

Таблица 1. Изчисления за транзакция, базирана на акции, уредена с капитал, с вътрешни критерии за ефективност

Година	Изчисление за обща справедлива стойност	Разход за периода	Кумулативен разход
Година 1	50 служители * 80% * 50 опции за акции/служител * 30 BE/опция за акции = BE 60,000	60 000 BE/3 = BE 20,000	BE 20,000
Година 2	50 служители * 80% * 100 опции за акции/служител * 30 BE/опция за акции = BE 120,000	BE 80,000 – BE 20,000 = BE 60,000	BE 120,000 * 2/3 = BE 80,000
Година 3	42 служители * 100 опции за акции/служител * 30 BE/опция за акции = BE 126,000	BE 126,000 – BE 80,000 = BE 46,000	BE 126,000

В този пример разходите и увеличението на собствения капитал, признати всяка година, ще бъдат: BE20,000 за първата година, BE 60,000 BE за втората година и BE 46,000 за третата година. Следователно промените в стойността във времето отразяват промените в изпълнението на вътрешните критерии. Даваме само пример за запис в дневника за година 1, тези в години 2 и 3 са подобни за съответните суми в таблица 1.

Година 1

Дт Разходи 1,600

Кт Собствен капитал 1,600

Примерът, представен по-горе, е опростен с цел разбиране на общите принципи на признаване и оценяване. Примерите от реалната практика са по-сложни и обикновено съдържат критерии за ефективност, които могат да бъдат вътрешни (напр. увеличаване на продажбите, печалба и т.н.) или външни (напр. увеличение на цената на акциите). МСФО 2 изисква пазарните условия да включват очакваната вероятност в оценката на справедливата стойност към датата на предоставяне и да не преразглеждат своите оценки, докато стойността за вътрешни условия трябва да бъде преразгледана.

Сега разглеждаме пример за транзакции, базирани на акции, уредени със собствен капитал, със служители, с вътрешни критерии. Предприятието има 50 служители в своя отдел "Продажби" и предоставя опции за акции на всеки при следните условия: служителите трябва да останат на работа в продължение на три години и да допринасят за увеличаване на продажбите. Ако средното увеличение на продажбите е под 5%, всеки служител получава 50 опции за акции. Ако средното увеличение на продажбите е по-високо от 5%, всеки служител получава 100 опции за акции. Справедливата стойност на опция за акции е BE 30. Данните от отдела за човешки

ресурси показват 20% отлив на служителите, което води до оценка че 40 служители, които ще останат на работа до края на периода. През година 1 годишният ръст на продажбите е 4%, но през година 2 годишният ръст на продажбите е 7%. През година 3 ръстът на продажбите е 6%, а действителният брой на служителите, които остават на служба, е 42. Сега ще приложим същите изчислителни принципи от предишните примери и ще преоценяваме на всеки край на годината справедливата стойност в Таблица 1 .

Таблица 1. Изчисления за транзакция, базирана на акции, уредена с капитал, с вътрешни критерии за ефективност

Година	Изчисление за обща справедлива стойност	Разходи за периода	Кумулативен разход
Година 1	50 служители * 80% * 50 опции за акции/служител * BE 30 /опция за акции = BE 60,000	BE 60,000/3 = BE 20,000	BE 20,000
Година 2	50 служители * 80% * 100 опции за акции/служител * BE 30 /опция за акции = BE 120,000	BE 80,000 – BE 20,000 = BE 60,000	BE 120,000 * 2/3 = BE 80,000
Година 3	42 служители * 100 опции за акции/служител * BE 30 /опция за акции = BE 126,000	BE 126,000 – BE 80,000 = BE 46,000	BE 126,000

В този пример разходите и увеличението на собствения капитал, признати всяка година, ще бъдат: BE 20,000 за първата година, BE 60,000 за втората година и BE 46,000 за третата година. Следователно промените в стойността във времето отразяват промените в изпълнението на вътрешните критерии. Даваме само пример за запис в дневника за година 1, тези в години 2 и 3 са подобни за съответните суми в таблица 1.

Година 1

Дт Разходи 20,000

Кт Собствен капитал 20,000

Като алтернатива, сега ще вземем пример за транзакции, базирани на акции, уредени със собствен капитал, със служители, с пазарни критерии. Предприятието предоставя 100 опции за акции на всеки от 5 мениджъра при следните условия: мениджърите трябва да останат на работа в продължение на три години и цената на акциите трябва да се увеличи с 25% в края на трите години. Предприятието използва модел за определяне на справедливата стойност на опцията за акции, който отчита вероятността цената на акциите да се увеличи с най-малко 25%. Справедливата стойност на опция за акции е BE 15 . Вижте таблица 2 за съответните изчисления.

Таблица 2. Изчисления за транзакция, базирана на акции, уредена с капитал, с пазарни критерии

Година	Изчисление за обща справедлива стойност	Разходи за периода	Кумулативен разход
Година 1	5 мениджъра * 100 опции за дял/мениджър * BE 15 /опция за дял = BE 7,500	BE 7,500/3 = BE 2,500	BE 2,500
Година 2	5 мениджъра * 100 опции за дял/мениджър * BE 15/опция за дял = BE 7,500	BE 7,500/3 = BE 2,500	BE 5,000
Година 3	5 мениджъра * 100 опции за дял/мениджър * BE 15/опция за дял = BE 7,500	BE 7,500/3 = BE 2,500	BE 7,500

В този случай разходът и увеличението на собствения капитал, признати всяка година, ще бъдат от BE 2,500, независимо от промените в цената на акциите, тъй като справедливата стойност включва възможността както за постигане, така и за неспазване на очакваната цел от датата на предоставяне. Единствената промяна в сумата ще настъпи само ако някой от мениджърите напусне предприятието, тъй като този вътрешен критерий не е включен във финансовия модел.

Години 1/2/3

Дт Разходи 2,500

Кт Собствен капитал 2,500

Случай 2 Транзакции за плащане на базата на акции, уредени в брой

Предприятието оценява придобитите стоки или услуги и поетото задължение по справедливата стойност на задължението. Докато задължението не бъде уредено, предприятието преоценява справедливата стойност на задължението в края на всеки отчетен период и на датата на уреждането, като всички промени в справедливата стойност се признават в печалбата или загубата за периода (МСФО 2.30).

Например, предприятие е издало права за повишаване на стойността на акциите (SAR) на 10 мениджъри, при условие че те останат на работа в продължение на 3 години. SAR дава право на служителите да получат парично плащане, равно на увеличението на цената на акцията над BE100. Справедливата стойност на SARs, които се очаква да бъдат придобити, е: BE 1,500 в края на година 1; BE 1,800 в края на година 2 и BE 2,000 в края на година 3. Таблица 3 представя съответните изчисления.

Таблица 3. Изчисления за транзакции, базирани на акции, уредени в брой

Година	Изчисление за обща справедлива стойност	Разходи за периода	Кумулативен разход
Година 1	BE 1,500	BE 1,500/3 = BE 500	BE 500
Година 2	BE 1,800	BE 1,200 – BE 500 = BE 700	BE 1,800*2/3 = BE 1,200
Година 3	BE 2,000	BE 2,000 – BE 1,200= BE 800	BE 2,000

Счетоводната статия за година 1 изглежда така, с коригирани суми за години 2 и 3 според информацията в таблица 3:

Дт Разходи 500
Кт Задължения 500

Случай 3 Платежна транзакция на базата на акции с алтернативи в брой

За транзакции с плащане на базата на акции, при които условията на споразумението предоставят на предприятието или на контрагента избор дали предприятието да уреди транзакцията в парични средства (или други активи) или чрез издаване на инструменти на собствения капитал, предприятието отчита тази транзакция, или компонентите на тази транзакция, като транзакция за плащане на базата на акции, уредено в брой, ако и до степента, в която предприятието е поело задължение да се уреди в пари или други активи, или като плащане на базата на акции, уредено с капитал транзакция, ако и до степента, в която не е възникнало такова задължение (МСФО 2.34)

Ако контрагентът притежава правото да избира формата на сетълмента, предприятието предоставя съставен финансов инструмент, който включва дълг и капиталов компонент. Предприятието ще признае отделно получените стоки и услуги за всеки компонент на финансовия инструмент. Първо се измерва компонентът на отговорността.

Например, предприятие предоставя 100 SAR на мениджър, при условие за тригодишна заетост. Мениджърът може да избира между парично плащане, равно на увеличението на цената на акциите между датата на предоставяне и датата на придобиване (края на трите години) за 100 акции. Като алтернатива мениджърът може да упражни 100 опции за акции на цена на упражняване, равна на цената на акцията към датата на предоставяне. Справедливата стойност на опцията за акции и SAR към датата на предоставяне са идентични, BE 10. В този случай стойността на компонента на собствения капитал е $BE\ 10 \times 100$ опции за акции = BE 1,000. Освен това справедливата стойност на паричната алтернатива е: $BE\ 10 \times 100\ SAR = BE1,000$. Следователно в този случай стойността на компонента на дълга е BE 1,000, а стойността на компонента на собствения капитал е 0 (справедлива стойност BE 1 000 – компонент на дълга BE1,000).

Дт Разходи 1,000
Кт Задължения 1,000

Ако на служителите се предложи избор между алтернативи с различни стойности, ще има остатъчна сума, която може да се припише на компонента на собствения капитал. Например, ако на служителите се предложи избор между закупуване на 110 акции и SAR за 100 акции, справедливата стойност на алтернативата на собствения капитал е: $BE\ 10 \times 110$ опции за акции = BE1 100. Справедливата стойност на паричната алтернатива е (компонентът на пасивите): $BE\ 10 \times 100\ SAR = BE\ 1,000$. Следователно справедливата стойност на компонента на собствения капитал е: $BE1,100 - BE1,000 = BE100$.

Дт Разходи 1,100
Кт Задължения 1,000
Кт Собствен капитал 100

Ако на предприятието е предоставен избор на уреждане, предприятието трябва да определи дали задължението е да се уреди в брой или не. Например, предприятието има задължението да извършва сетълмент в брой, ако има декларирана политика за сетълмент в брой, или като цяло извършва сетълмент в брой за сравними транзакции. В този случай предприятието ще осчетоводи транзакцията в съответствие с изискванията за транзакции за плащане на базата на акции, уредени в брой. Ако не съществува такова задължение, предприятието трябва да осчетоводи транзакцията в съответствие с изискванията, приложими към транзакции с плащане на базата на акции, уредени с капитал.

ОПОВЕСТЯВАНЕ

МСФО 2 (параграфи 44-52) предоставя доста обширен списък от информация, която трябва да бъде оповестена, за да позволи на потребителите на финансови отчети да разберат естеството и степента на транзакциите с плащане на базата на акции. Някои от най-важната информация включват: описание на всеки тип на всяко споразумение за плащане на базата на акции – включително изисквания за придобиване, метод на сетълмент (парични или собствен капитал), брой инструменти и цени на упражняване, използван модел на цени на опции, променливост, възникващи разходи от различни методи на уреждане и др.

ПРИМЕР

Grant Co. използва различни видове транзакции, базирани на акции, за да възнагради своите служители. Този конкретен случай е за 3-ма мениджъри по научноизследователска и развойна дейност, дълбоко ангажирани в изследователските проекти на Грант. Предвид стратегическото им значение, изпълнителният директор на Grant Co. би желал да ги стимулира да останат на работа през следващите 3 години. Сега предприятието оценява избора между три вида споразумения и от счетоводителите се изисква да обсъдят счетоводните последици в съответствие с МСФО 2 за всеки сценарий.

Сценарий 1: Предоставете на 3-мата служители по 100 фантомни акции (правото да получават пари в брой, равна на цената на акциите).

Сценарий 2: Дайте на 3-мата служители правото да получат по 110 акции. Акциите трябва да се съхраняват най-малко 2 години след получаването им.

Сценарий 3: Дайте на 3-мата служители право да избират между 100 фантомни акции и 110 акции, при условие че акциите трябва да се съхраняват най-малко 2 години след получаването им.

Към датата на предоставяне цената на акцията е 20 и се увеличава до 21 в края на година 1; до 21,5 в края на година 2 и до 22 в края на година 3. Справедливата стойност на опциите за акции към датата на предоставяне е 19.

РЕШЕНИЕ

Сценарий 1: това е пример за транзакция на плащане на базата на акции, уредена в брой, като задължението се измерва на всяка отчетна дата, като всички промени в справедливата стойност се признават в печалбата или загубата за периода. Таблица 4 представя изчисленията за сценарий 1.

Таблица 4. Изчисления за сценарий 1 (100 предоставени фантомни дяла)

Година	Изчисление за обща справедлива стойност	Разходи за периода	Кумулативен разход
Година 1	$3*100*21 = \text{BE } 6,300$	$\text{BE } 6,300/3 = \text{BE } 2,100$	$\text{BE } 2,100$
Година 2	$3*100*21.5 = \text{BE } 6,450$	$\text{BE } 4,300 - \text{BE } 2,100 = \text{BE } 2,200$	$\text{BE } 6,450 * 2/3 = \text{BE } 4,300$
Година 3	$3*100*22 = \text{BE } 6,600$	$\text{BE } 6,600 - \text{BE } 4,300 = \text{BE } 2,300$	$\text{BE } 6,600$

Години 1/2/3

Дт Разходи 2,100/2,200/2,300

Кт Задължения 2,100/2,200/2,300

Сценарий 2: това е пример за разплащателна транзакция на основата на акции, уредена с акции, с пазарни критерии. В този случай се използва справедливата стойност към датата на предоставяне. Справедливата стойност е: $3*110*\text{BE}19 = \text{BE } 6,270$, като $\text{BE } 2,090$ се признават всяка година в разходи и собствен капитал.

Години 1/2/3

Дт Разходи 2,090/2,090/2,090

Кт Собствен капитал 2,090/2,090/2,090

Сценарий 3: това е пример за платежна транзакция на базата на акции с парични алтернативи и служителите имат право да избират между алтернативите. В този случай предприятието всъщност предоставя съставен финансов инструмент, който включва компонент на дълг и собствен капитал. Таблица 5 представя изчисленията.

На датата на отпускане:

Справедливата стойност на алтернативата на собствения капитал = $3*110*19 = \text{BE } 6,270$

Справедливата стойност на паричната алтернатива = $3*100*20 = \text{BE } 6,000$

Справедливата стойност на компонента на собствения капитал е: $\text{BE } 6,270 - \text{BE } 6,000 = \text{BE } 270$.

Таблица 5. Изчисления за сценарий 3 (избор между две алтернативи)

Година	Задължения			Собствен капитал	
	Изчисление за обща справедлива стойност	Разходи за периода	Кумулативен разход	Собствен капитал	Разходи
Година 1					
Година 2	$3*100*21 = \text{BE } 6,300$	$\text{BE } 6,300/3 = \text{BE } 2,100$	$\text{BE } 2,100$	$\text{BE } 270/3 = \text{BE } 90$	$\text{BE } 90$
Година 3	$3*100*21.5 = \text{BE } 6,450$	$\text{BE } 4,300 - \text{BE } 2,100 = \text{BE } 2,200$	$\text{BE } 6,450 * 2/3 = \text{BE } 4,300$	$\text{BE } 270/3 = \text{BE } 90$	$\text{BE } 90$
	$3*100*22 = \text{BE } 6,600$	$\text{BE } 6,600 - \text{BE } 4,300 = \text{BE } 2,300$	$\text{BE } 6,600$	$\text{BE } 270/3 = \text{BE } 90$	$\text{BE } 90$

В края на година 3, ако е избрана алтернативата за пари в брой, платените пари ще бъдат: $3*100*\text{BE}22 = \text{BE } 6,600$. Ако се издават акции, тяхната стойност е: $3*110*22 = \text{BE } 7,260$.